NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
VERICA TRSTENJAK
prednesené 28. apríla 2010[1]

Obsah

I — Úvod ..... I - 9993

II — Právny rámec ..... I - 9994

A — Smernica 89/106 ..... I - 9994

B — Smernica 89/686 ..... I - 9996

C — Rozhodnutie 93/465 ..... I - 9997

III — Európska norma 795 ..... I - 9997

IV — Skutkový stav a návrh na začatie prejudiciálneho konania ..... I - 10000

V — Konanie na Súdnom dvore ..... I - 10002

VI — Tvrdenia účastníkov konania ..... I - 10003

A — O prvej prejudiciálnej otázke ..... I - 10003

B — O druhej prejudiciálnej otázke ..... I - 10004

C — O tretej prejudiciálnej otázke ..... I - 10005

D — O štvrtej prejudiciálnej otázke ..... I - 10006

E — O piatej prejudiciálnej otázke ..... I - 10006

F — O šiestej prejudiciálnej otázke ..... I - 10007

G — O siedmej a ôsmej prejudiciálnej otázke ..... I - 10008

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

VII — Právne posúdenie ..... I - 10009

A — Vo všeobecnosti ..... I - 10009

B — Prvá prejudiciálna otázka ..... I - 10010

C — Druhá prejudiciálna otázka ..... I - 10014

D — Tretia prejudiciálna otázka ..... I - 10016

E — Štvrtá prejudiciálna otázka ..... I - 10018

F — Piata prejudiciálna otázka ..... I - 10021

G — Šiesta prejudiciálna otázka ..... I - 10021

H — Siedma a ôsma prejudiciálna otázka ..... I - 10022

VIII — Návrh ..... I - 10023

I – Úvod

1. V tomto konaní o návrhu na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES [2] sa Rechtbank 's-Gravenhage (ďalej len „vnútroštátny súd“) obracia na Súdny dvor ôsmimi prejudiciálnymi otázkami na výklad smernice Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky [3], ako aj smernice Rady 89/686/EHS z 21. decembra 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa osobných ochranných prostriedkov [4].

2. Týmito prejudiciálnymi otázkami vnútroštátny súd v zásade žiada o objasnenie, či by sa na kotviace zariadenia určené na zabránenie pádom u osôb pracujúcich na plochých

2 — Konanie o prejudiciálnej otázke je podľa Lisabonskej zmluvy, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii a Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, z 13. decembra 2007 (Ú. v. EÚ C 306, s. 1), ďalej upravená v článku 267 ZFEÚ.

3 — Ú. v. ES L 40, s. 12; Mim. vyd. 13/009, s. 296, v znení nariadenia (ES) č. 1882/2003 Európskeho parlamentu a Rady z 29. septembra 2003, ktorým sa podľa rozhodnutia Rady 1999/468/ES upravujú ustanovenia týkajúce sa výborov, ktoré pomáhajú Komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí ustanovených v nástrojoch, ktoré podliehajú postupu uvedenému v článku 251 Zmluvy o založení ES (Ú. v. ES L 284, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 447).

4 — Ú. v. ES L 399, s. 18; Mim. vyd. 13/010, s. 98, v znení nariadenia (ES) č. 1882/2003 Európskeho parlamentu a Rady z 29. septembra 2003, ktorým sa podľa rozhodnutia Rady 1999/468/ES upravujú ustanovenia týkajúce sa výborov, ktoré pomáhajú Komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí ustanovených v nástrojoch, ktoré podliehajú postupu uvedenému v článku 251 Zmluvy o založení ES (Ú. v. ES L 284, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 447).

strechách, ktoré zahŕňajú kotviace zariadenia pevne spojené so strechou, mohla vzťahovať smernica 89/106 alebo smernica 89/686. V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd tiež pýta, či a za akých podmienok smie byť na takéto kotviace zariadenia pripojené označenie CE.

II – Právny rámec

A – *Smernica 89/106*

3. Článok 1 smernice 89/106 znie:

„1. Táto smernica platí pre stavebné výrobky, a to v tej miere, v akej sa na ne vzťahujú podstatné požiadavky na stavebné diela podľa článku 3 ods. 1.

2. Z hľadiska účelu tejto smernice sa ‚stavebným výrobkom' rozumie každý výrobok, ktorý sa vyrába na trvalé zabudovanie v stavbách, ktoré zahŕňajú budovy, ako aj diela stavebného inžinierstva.

‚Stavebné výrobky' sa v ďalšom texte nazývajú ‚výrobky'; stavby, ktoré zahŕňajú budovy, ako aj diela stavebného inžinierstva, sa v ďalšom texte nazývajú ‚stavby'."

4. Článok 2 smernice 89/106 stanovuje:

„1. Členské štáty prijmú všetky nevyhnutné predpisy, aby sa zabezpečilo, že výrobky podľa článku 1, s použitím ktorých sa uvažuje pri stavbách, môžu byť uvedené na trh iba vtedy, ak sú spôsobilé na toto uvažované použitie, iným spôsobom povedané, ak majú také charakteristiky, že stavby, do ktorých sa majú zabudovať, namontovať, použiť alebo inštalovať, môžu, ak sú riadne navrhnuté a vyhotovené, uspokojiť podstatné požiadavky podľa článku 3, pokiaľ sú tieto stavby predmetom nariadení obsahujúcich takéto požiadavky.

2. a) Ak výrobky podliehajú iným smerniciam pokrývajúcim iné aspekty a ktoré tiež ustanovujú pripevňovanie označenia CE, ako je uvedené v článku 4 ods. 2, musia tieto smernice uvádzať, že dané výrobky sú v súlade s ustanoveniami týchto iných smerníc.

…"

5. Článok 3 smernice 89/106 znie:

„1. Podstatné požiadavky použiteľné na stavby, ktoré môžu ovplyvňovať technické charakteristiky výrobku, sa uvádzajú podľa vzoru v prílohe I.

…

3. Podstatné požiadavky budú konkrétnou formou špecifikované v dokumentoch (vysvetľujúcich dokumentoch), ktorými sa vytvoria nevyhnutné prepojenia medzi podstatnými požiadavkami uvedenými v odseku 1 a normalizačnými povereniami, povereniami na smernice pre európske technické schválenia alebo uznania iných technických špecifikácií v zmysle článkov 4 a 5."

6. Článok 4 smernice 89/106 stanovuje:

„1. Na ciele tejto smernice sa normy a technické schválenia v ďalšom texte označujú ako ‚technické špecifikácie'.

Na účely tejto smernice sú harmonizované normy technickými špecifikáciami prijatými CEN, CENELEC alebo obidvoma týmito orgánmi podľa mandátov vydaných Komisiou v zhode so smernicou 83/189/EHS na základe stanoviska vystaveného výborom podľa článku 19 a v zhode so všeobecnými opatreniami, ktoré sa týkajú kooperácie medzi Komisiou a týmito dvoma orgánmi, podpísanej 13. novembra 1984.

2. ‚Členské štáty musia predpokladať, že výrobky sú spôsobilé na použitie, ak umožňujú činnosť, na ktorú sú určené, za predpokladu, že tieto sú riadne naprojektované a skonštruované, aby vyhovovali základným požiadavkám uvedeným v článku 3 v tých prípadoch, keď majú označenie CE uvádzajúce, že tieto zodpovedajú všetkým ustanoveniam tejto smernice, ako aj postupom posudzovania zhody ustanoveným v kapitole V a postupom ustanoveným v kapitole III. …'"

7. Článok 7 smernice 89/106 znie:

„1. S cieľom zabezpečiť kvalitu harmonizovaných noriem pre výrobky sa tieto normy ustanovujú európskymi normalizačnými organizáciami na báze mandátov vydaných Komisiou v zhode s postupom uvedeným v smernici 83/189/EHS a po porade s výborom podľa článku 19, v zhode so všeobecnými ustanoveniami o spolupráci medzi Komisiou a týmito dvoma orgánmi, ktoré boli podpísané 13. novembra 1984.

2. Výsledné normy sa uplatnia do takej miery, aká je prakticky možná v termínoch kvality výrobku s odvolaním sa na vysvetľujúce doklady [dokumenty – *neoficiálny preklad*].

3. Po stanovení noriem Európskou normalizačnou organizáciou ich Komisia uverejní v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev*."

B – *Smernica 89/686*

8. Článok 1 smernice 89/686 znie:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na vybavenie osobnej ochrany [osobné ochranné prostriedky – *neoficiálny preklad*], ďalej už len ‚OOP'.

Ustanovuje podmienky uvádzanie na trh a voľný pohyb v rámci spoločenstva [uvádzania na trh a voľný pohyb v rámci Spoločenstva – *neoficiálny preklad*] a základné bezpečnostné požiadavky, ktorým musí zodpovedať OOP na zabezpečenie ochrany zdravia a bezpečnosti užívateľov.

2. Na účely tejto smernice OOP predstavuje každé zariadenie alebo prístroj, ktorý je navrhnutý na nosenie alebo držanie jedincom a slúži na ochranu jedinca pred jedným alebo viacerými nebezpečenstvami pre zdravie a bezpečnosť.

OOP tvorí aj:

a) súbor niekoľkých zariadení alebo prístrojov spojených výrobcom na ochranu jedinca pred jedným alebo viacerými potenciálnymi súčasne pôsobiacimi nebezpečenstvami;

b) ochranné zariadenie alebo prístroj v kombinácii, oddelene alebo v spojení s osobným nechrániacim vybavením, ktoré nosí alebo drží jedinec pri vykonávaní určitej činnosti;

c) vymeniteľné súčasti OOP, ktoré sú nevyhnutné pre jeho uspokojivé fungovanie a používané výlučne pre toto vybavenie.

3. Každý systém dodaný na trh v spojitosti s OOP, určený na pripojenie k inému vonkajšiemu doplnkovému zariadeniu sa považuje za neoddeliteľnú súčasť tohto vybavenia aj v prípade, ak tento systém nie je určený na permanentné nosenie alebo držanie v priebehu celej doby vystavenia sa nebezpečenstvu.

…"

9. Podľa článku 3 smernice 89/686 musia OOP uvedené v článku 1 zodpovedať základným požiadavkám na zdravie a bezpečnosť uvedeným v prílohe II.

10. Podľa článku 4 ods. 1 smernice 89/686 členské štáty nesmú zakázať, obmedziť ani brániť pri umiestnení na trhu PPE (zariadenia osobnej ochrany) alebo komponentov PPE [OOP alebo súčastí OOP – *neoficiálny preklad*], ktoré sú v súlade s ustanoveniami tejto smernice a ktoré majú označenie CE, potvrdzujúce ich súlad so všetkými ustanoveniami tejto smernice, ako aj s postupmi udeľovania osvedčenia v kapitole II.

C – Rozhodnutie 93/465

11. Článok 1 rozhodnutia Rady 93/465/EHS z 22. júla 1993 o moduloch používaných v technických zosúlaďovacích smerniciach pre rozličné fázy procesu posudzovania zhody a pravidlách na umiestňovanie a používanie označenia CE zhody [5] znie takto:

„1. Tie, v technických zosúlaďovacích smerniciach o uvedení do prevádzky výrobkov, použiteľné procesy na posúdenie zhody, sa volia v súlade s týmto rozhodnutím podľa v prílohe uvedených modulov a vodiacej línie uvedenej v tejto prílohe.

…

2. Toto rozhodnutie reguluje umiestňovanie označenia CE v rozsahu spoločenských právnych predpisov [v rozsahu právnych predpisov Spoločenstva – *neoficiálny preklad*] obsahujúcich návrh, výrobu, uvedenie do prevádzky a prevádzku priemyselných výrobkov.

…“

III – Európska norma 795

12. Európska norma 795 (ďalej: EN 795) bola prijatá 29. marca 1996 Európskym výborom pre normalizáciu (CEN) a 12. februára 2000 bola v rámci vykonávania smernice 89/686

5 — Ú. v. ES L 220, s. 23; Mim. vyd. 13/012, s. 195.

Komisiou zverejnená ako harmonizovaná norma v zmysle tejto smernice. [6]

13. EN 795 znie takto:

„1. Predmet normy

Táto európska norma určuje požiadavky, skúšobné metódy, návody na používanie a označovanie kotviacich zariadení, ktoré sú navrhnuté výlučne na použitie s osobným ochranným prostriedkom proti pádu z výšky.

Táto norma sa nevzťahuje na háky, navrhnuté podľa EN 517, obslužné rampy podľa EN 516, ani na pevné kotviace zariadenia, ktoré sú súčasťou originálnej konštrukcie.

…

6 — Oznámenie Komisie z 12. februára 2000 v rámci vykonávania smernice Rady 89/686/EHS z 21. decembra 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa osobných ochranných prostriedkov v znení smerníc 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/ES (Ú. v. ES C 40, s. 7). Toto zverejnenie však obsahovalo výslovnú výhradu, že nebude zahŕňať prostriedky tried A (kotviace zariadenia), C (kotviace zariadenia pri ktorých sa používa vodorovné pružné vedenie) a D (kotviace zariadenia s horizontálnymi vodiacimi lištami); pozri bod 121 týchto návrhov.

3. Termíny a definície

V tejto norme sa používajú nasledujúce termíny a definície:

3.1 kotviace zariadenie: prvok alebo skupina prvkov, alebo súčiastok, ktoré obsahujú jeden alebo viac kotviacich bodov

3.2 prvok: časť súčiastky alebo podsystému; príkladom prvku sú laná, popruhy, pripájacie prvky, kovania a kotviace vedenia

…

3.4 kotviaci bod: prvok, ku ktorému je po inštalácii kotviaceho zariadenia možné pripevniť osobný ochranný prostriedok

3.5 konštrukčné kotvenie: prvok alebo prvky, ktorý je súčasťou konštrukcie a ku ktorému je možné pripevniť kotviace zariadenie alebo osobný ochranný prostriedok

…

3.13 Triedy	4.3 Špecifické požiadavky na kotviace zariadenia
3.13.1 Trieda A	4.3.1 Trieda A
3.13.1.1 Trieda A1	
Obsahuje konštrukčné kotvenia, ktoré sú navrhnuté na zaisťovanie na zvislých, vodorovných a šikmých povrchoch, napríklad na stenách, stĺpoch, prekladoch (pozri obrázok 1).…	4.3.1.1 Trieda A1 – Typové skúšky kotviacich zariadení, ktoré sú navrhnuté na zaisťovanie na zvislých, vodorovných a šikmých povrchoch. Statická skúška sa musí vykonať tak, ako je to opísané v 5.2.1, t. j. silou veľkosti 10 kN, ktorá pôsobí v smere predpokladaného smeru sily pri používaní v bežných podmienkach. Sila musí pôsobiť počas 3 minút. Kotviace zariadenie musí odolať pôsobeniu sily.
3.13.1.2 Trieda A2	
Trieda A2 zahŕňa kotviace zariadenia na zaisťovanie na šikmých strechách (pozri obrázok 2).	Skúška dynamickej pevnosti sa musí vykonať tak, ako je to opísané v 5.3.2. Padacia hmota sa musí zachytiť.
…	…

5.2 Postup skúšky statickej pevnosti

5.2.1 Trieda A1 – Kotviace zariadenia

Kotviace zariadenie sa podľa návodu na inštaláciu inštaluje na vzorku typickej konštrukcie, ktorá je určená na používanie…

Skúšobný prístroj na skúšku statickej pevnosti podľa 4.1.1 sa inštaluje a aplikuje sa skúšobná sila v smere alebo smeroch, ktoré možno očakávať v praxi, a kotviaci bod sa podrobí skúške statickou silou tak, ako je to opísané v 4.3.1.1. Pozoruje sa, či kotviace zariadenie odolá pôsobiacej sile.

…“

IV – Skutkový stav a návrh na začatie prejudiciálneho konania

14. Vo vnútroštátnom konaní proti sebe stoja dvaja výrobcovia kotviacich zariadení určených na zabránenie pádom u osôb pracujúcich na plochých strechách. V podstate vedú spor o otázku, či je kotviace zariadenie druhého výrobcu bezpečné a či sa na príslušné kotviace zariadenie smie alebo musí pripojiť označenie CE.

15. Prvá žalobkyňa vo vnútroštátnom konaní, Latchways plc, vyrába kotviace zariadenie „Mansafe Constant Force Post“. Druhá žalobkyňa vo vnútroštátnom konaní, EuroSafe Solutions BV, je holandský distribútor tohto kotviaceho zariadenia. Prvá žalovaná vo vnútroštátnom konaní, Kedge Safety Systems BV, je výrobkyňou kotviaceho zariadenia „Kedge Safety“, ktoré predáva druhá žalovaná vo vnútroštátnom konaní, Consolidated Nederland BV.

16. Neoddeliteľnou stavebnou súčasťou predmetných kotviacich zariadení sú kotvy, ktoré musia byť pevne spojené so strechou. Na tieto kotvy môže byť upevnené záchytné lano a s jeho koncom môže byť spojený bezpečnostný popruh, ktorý nosí osoba pracujúca na streche.

17. Z technického hľadiska sa kotviace zariadenie „Mansafe Constant Force Post“ vyznačuje tým, že kotvy sú na streche pevne priskrutkované. Naproti tomu kotvy „Kedge Safety“ sú ružicou zlepené s asfaltovým pokrytím strechy. Preto sú „Mansafe Constant Force Post“, ako aj „Kedge Safety“ ako kotviace zariadenia zaradené do triedy A1 v zmysle EN 795.

18. V roku 2004 preskúšal Prüf- und Zertifizierungsstelle v Nemecku „Kedge Safety“ ako kotviace zariadenie triedy A1 podľa EN 795:1996 ods. 5.2.1 a 5.3.2 z poverenia žalovanej. Na základe tejto skúšky boli 6. októbra 2004 vydané potvrdenie a správa o skúške, podľa ktorých „Kedge Safety“ v skúšaných bodoch túto normu spĺňalo.

19. V roku 2005 nechali žalobkyne dvakrát testovať „Kedge Safety“ iným skúšobným miestom. Toto skúšobné miesto dospelo k výsledku, že „Kedge Safety“ vykazuje za určitých klimatických podmienok nedostatočnú pevnosť, teda na základe týchto podmienok nespĺňa EN 795.

20. S odkazom na tieto výsledky skúšok vyzvali žalobkyne žalované, aby zastavili predaj „Kedge Safety“ z dôvodu nedostatočnej bezpečnosti a už predané kotviace zariadenia tohto typu od odberateľov získali späť. Žalované to odmietli.

21. Vzhľadom na spor o bezpečnosť „Kedge Safety“ žalobkyne okrem iného požadovali, aby „Kedge Safety“ mohli byť predávané iba s označením CE. Subsidiárne požadovali, aby sa žalované zdržiavali akéhokoľvek oznamovania informácií o tom, že „Kedge Safety“ spĺňa EN 795.

22. Žalované podali protižalobu a požadovali okrem iného určenie, že žalobkyne neoprávnene pripevňovali na „Mansafe Constant Force Post“ označenie CE.

23. V tejto súvislosti považuje vnútroštátny súd za potrebné riešiť otázku, či sa na predmetné kotviace zariadenia môže vzťahovať smernica 89/106 alebo smernica 89/686. Vnútroštátny súd musí tiež rozhodnúť, či a za akých podmienok musí, resp. smie byť na takéto kotviace zariadenia pripojené označenie CE.

24. Pretože vnútroštátny súd si v otázke výkladu rozhodujúcich ustanovení smerníc 89/106 a 89/686 nebol istý, predložil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Vzťahuje sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle európskej normy EN 795 (určené na to, aby boli trvalo na mieste) výlučne smernica 89/106?

2. Ak sa na prvú otázku odpovie záporne, vzťahuje sa na tieto kotviace zariadenia – v prípade potreby eventuálne ako na súčasť ochranného vybavenia – smernica 89/686?

3. Ak sa na prvú a na druhú otázku odpovie záporne, má sa – najmä vzhľadom na prílohu II smernice 89/686/EHS, konkrétne jej bod 3.1.2.2 – vo vzťahu ku konkrétnemu ochrannému vybaveniu, na ktoré sa táto smernica vzťahuje, posúdiť, či toto konkrétne ochranné vybavenie spĺňa podstatné požiadavky tejto smernice, alebo treba v tom istom kontexte preskúmať, či je kotviace zariadenie, na ktoré sa pripája konkrétne ochranné vybavenie, bezpečné za predpokladaných podmienok použitia v zmysle tejto prílohy II?

4. Je možné na základe právnej úpravy Spoločenstva a konkrétne rozhodnutia 93/465/EHS [7] fakultatívne pripojiť k takému kotviacemu zariadeniu, ktoré je vymedzené v prvej otázke, označenie CE ako dôkaz jeho súladu so smernicou 89/686/EHS alebo smernicou 89/106/EHS?

5. Ak sa na štvrtú otázku odpovie aspoň sčasti kladne, aký postup alebo postupy sa majú dodržať na určenie súladu vo vzťahu k smernici 89/686/EHS alebo smernici 89/106/EHS?

6. Pokiaľ ide o kotviace zariadenia vymedzené v prvej otázke, má sa norma EN 795 považovať za právo Spoločenstva, čiže za takú, ktorá podlieha výkladu Súdneho dvora Európskych spoločenstiev?

7. Ak sa na šiestu otázku odpovie kladne, má sa norma EN 795 vykladať v tom zmysle, že kotviace zariadenie vymedzené v prvej otázke je potrebné otestovať (zo strany notifikovaného orgánu) za predpokladaných podmienok použitia (vonkajšie teploty, poveternostné okolnosti, opotrebovanie kotviaceho zariadenia alebo pripevňovacích častí, ako aj strechy)?

8. Ak sa na siedmu otázku odpovie kladne, má sa test vykonať tak, že sa preskúmajú obmedzenia použitia (uvedené v spôsobe použitia)?“

V – Konanie na Súdnom dvore

25. Uznesenie o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania z 23. apríla 2008 bolo do kancelárie Súdneho dvora doručené 29. apríla 2008. V priebehu písomnej časti konania predložili svoje písomné stanoviská

7 — V uznesení o predložení prejudiciálnej otázky sa chybne uvádza ako smernica 93/465/EHS.

žalobkyne vo vnútroštátnom konaní, žalované vo vnútroštátnom konaní, vlády Holandského kráľovstva a Belgického kráľovstva, ako aj Komisia. Na zasadnutí, ktoré sa konalo 25. februára 2010 sa zúčastnili zástupcovia žalobkýň a žalovaných vo vnútroštátnom konaní, ako aj Komisie.

VI – Tvrdenia účastníkov konania

A – *O prvej prejudiciálnej otázke*

26. Podľa žalovaných je potrebné na otázku, či sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 vzťahuje výlučne smernica 89/106, odpovedať kladne. Podľa žalobkýň treba na túto otázku odpovedať záporne.

27. Žalované poukazujú na definíciu obsiahnutú v článku 1 ods. 2 smernice 89/106, podľa ktorej sa pod pojmom „stavebný výrobok" rozumie každý výrobok, ktorý sa vyrába na trvalé zabudovanie v stavbách zahŕňajúcich budovy, ako aj diela stavebného inžinierstva. Pretože predmetné kotviace zariadenia sú určené na trvalé upevnenie na strechu, je nutné ich kvalifikovať ako stavebné výrobky, na ktoré sa podľa článku 1 ods. 2 vzťahuje smernica 89/106. Podľa žalovaných tento názor potvrdzuje skutočnosť, že Generálne riaditeľstvo Európskej komisie pre podnikanie a priemysel už od roku 2007 skúma naplnenie podmienok na udelenie európskeho technického schválenia podľa článku 8 a nasl. smernice 89/106 pre „Kedge Safety". [8]

28. Oproti tomu Žalobkyne zastávajú názor, že predmetné kotviace zariadenia neboli vyrobené na účel trvalého zabudovania v stavbe v zmysle smernice 89/106. Smernica 89/106 sa použije iba na také výrobky, ktoré sú nutné na zhotovenie stavby, ako napríklad steny, stropy, kúrenie atď. Predmetné kotviace zariadenia je nutné oproti tomu zaradiť medzi príslušenstvo budovy, ktoré môže byť po zhotovení stavby upevnené a následne znovu odmontované aj bez toho, aby bola dotknutá podstata stavby.

8 — V tejto súvislosti predložili žalované vo vnútroštátnom konaní ako prílohu č. 12 k svojmu písomnému stanovisku z 11. augusta 2008 list Generálneho riaditeľstva Európskej komisie pre podniky a priemysel z 15. marca 2007. Tento list v podstate predstavuje potvrdenie zo strany Európskej komisie, že „Kedge Safety" bolo prijaté na prieskumné konanie o udelení európskeho technického schválenia podľa článku 9 ods. 2 smernice 89/106.

29. Komisia zdôrazňuje, že smernica 89/106 sama nestanovuje žiadne podstatné požiadavky na stavebné výrobky a týka sa v prvom rade bezpečnosti stavieb. Keďže predmetné kotviace zariadenia nevykazujú nijakú súvislosť s podstatnými požiadavkami na stavby, smernica 89/106 sa na ne zásadne nevzťahuje.

30. V priebehu ústneho konania sa Komisia vyjadrila k rozporu medzi týmto stanoviskom a postupom Generálneho riaditeľstva Európskej komisie pre podnikanie a priemysel, ktoré už od roku 2007 skúma naplnenie podmienok na udelenie európskeho technického schválenia podľa článku 8 a nasl. smernice 89/106 pre „Kedge Safety". Pritom Komisia v podstate uviedla, že príslušné orgány Komisie sa teraz zjednotili na spoločnom stanovisku, podľa ktorého kotviace zariadenia nespadajú do triedy A1 v zmysle EN 795 smernice 89/106. Prijatie „Kedge Safety" do prieskumného konania na udelenie európskeho technického schválenia podľa článku 9 ods. 2 smernice 89/106 Generálnym riaditeľstvom Európskej komisie pre podnikanie a priemysel je tak možné hodnotiť ako chybu.

31. S odkazom na podstatné požiadavky na stavby stanovené v prílohe I smernice 89/106 holandská vláda argumentuje, že medzi stavebné výrobky v zmysle smernice 89/106 môžu byť zaradené iba tie výrobky, ktoré vo svetle týchto požiadaviek poskytujú prínos k funkčnej spôsobilosti budov. Podľa názoru holandskej vlády predmetné kotviace zariadenia taký prínos neposkytujú.

B – *O druhej prejudiciálnej otázke*

32. Na druhú prejudiciálnu otázku, či sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 môže vzťahovať smernica 89/686, odpovedajú žalobkyne vo vnútroštátnom konaní a belgická vláda kladne. Žalované vo vnútroštátnom konaní, holandská vláda a Komisia odpovedajú na túto otázku záporne.

33. Žalobkyne vo vnútroštátnom konaní v podstate zastávajú názor, že predmetné kotviace zariadenia sa zaraďujú do systémov určených na pripojenie v zmysle článku 1 ods. 3 smernice 89/686, teda že sa na ne táto smernica vzťahuje. Týmito kotviacimi zariadeniami môže byť so stavbou spojené predovšetkým záchytné lano, ktoré je potrebné kvalifikovať ako osobný ochranný prostriedok (ďalej aj „OOP").

34. Aj belgická vláda zastáva názor, že kotviace zariadenia triedy A1 sa majú zaraďovať

medzi OOP, na ktoré sa vzťahuje smernica 89/686. K tomu zdôrazňuje, že podľa článku 2 ods. 1 smernice Rady 89/656/ES z 30. novembra 1989 o minimálnych zdravotných a bezpečnostných požiadavkách na používanie osobných ochranných prostriedkov pracovníkmi na pracovisku (tretia samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS)[9] sú OOP na účely tejto smernice aj všetky doplnky alebo príslušenstvo k OOP. Keďže kotviace zariadenia triedy A1 sa považujú za príslušenstvo k OOP, tieto zariadenia sa *per analogiam* tiež zaraďujú v rámci smernice 89/686 medzi OOP.

35. Oproti tomu Komisia zastáva názor, že na kotviace zariadenia triedy A1 sa smernica 89/686 nevzťahuje. Pri predmetných zariadeniach určených na zabránenie pádom je potrebné rozlišovať medzi bezpečnostným popruhom, záchytným lanom a kotvami. Bezpečnostný popruh sa považuje za OOP v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 89/686, zatiaľ čo záchytné lano sa zaraďuje medzi systémy určené na pripojenie v zmysle článku 1 ods. 3 tejto smernice. Na obe tieto časti sa vzťahuje smernica 89/686. Kotva sa na rozdiel od toho v zmysle článku 1 ods. 3 smernice 89/686 zaraďuje medzi vonkajšie doplnkové zariadenia, a teda smernica 89/686 sa na ňu nevzťahuje. Žalovaní vo vnútroštátnom konaní a holandská vláda sa vyjadrili podobným spôsobom.

C – *O tretej prejudiciálnej otázke*

36. Tretiu prejudiciálnu otázku predkladá vnútroštátny súd pre prípad, že by sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 nemali smernice 86/106 a 89/686 vzťahovať. V tomto kontexte sa najmä pýta, či musí byť v rámci skúmania, či OOP, na ktoré sa vzťahuje smernica 89/686, ktoré by malo byť pripevnené ku kotviacemu zariadeniu triedy A1 a ktoré spĺňa bezpečnostné požiadavky uvedené v smernici 89/686, zahrnutá otázka, či je uvedené kotviace zariadenie bezpečné za predpokladaných podmienok používania v zmysle prílohy II smernice 89/686.

37. Žalobkyne vo vnútroštátnom konaní na tretiu prejudiciálnu otázku odpovedajú kladne. Žalované vo vnútroštátnom konaní, holandská vláda a Komisia na ňu odpovedajú záporne.

38. Žalobkyne uvádzajú, že fixné body v zmysle bodu 3.1.2.2 prílohy č. II smer-

9 — Ú. v. ES L 393, s. 18; Mim. vyd. 05/001, s. 375.

nice 89/686 sú bezpečné len vtedy, ak spĺňajú požiadavky EN 795.

39. Podľa názoru Komisie je zrejmé, že bezpečnosť OOP, ktorou by sa malo predchádzať pádom z výšky alebo ich následkom, závisí aj od bezpečnosti fixného bodu, na ktorý je zariadenie na držanie tela upevnené systémom určeným na pripojenie. Napriek tomu by základné požiadavky na bezpečnosť podľa smernice 89/686 mali platiť iba pre OOP, nie však pre také kotviace zariadenia, na ktoré sa táto smernica nevzťahuje. Holandská vláda a žalované vo vnútroštátnom konaní sa vyjadrili podobne.

D – *O štvrtej prejudiciálnej otázke*

40. Štvrtou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či smie byť na kotviace zariadenie triedy A1 v zmysle EN 795 ako dôkaz súladu so smernicou 89/686 alebo so smernicou 89/106 fakultatívne pripevnené označenie CE.

41. Žalované vo vnútroštátnom konaní, holandská vláda a Komisia na túto štvrtú prejudiciálnu otázku odpovedajú záporne.

42. Podľa názoru Komisie ani smernice 89/106 a 89/686, ani rozhodnutie 93/465 nepredvídajú možnosť fakultatívneho použitia označenia CE. Vzhľadom na to, že na predmetné kotviace zariadenia sa nevzťahujú smernice 89/106 a 89/686, nesmie byť na ne pripojené označenie CE ako dôkaz súladu s týmito smernicami.

43. Žalované tiež vychádzajú zo zásady, že fakultatívne použitie označenia CE je vylúčené. Keďže sa však na predmetné kotviace zariadenia vzťahuje smernica 89/106, je použitie tejto smernice možné i na označenie CE, ak preň bolo udelené európske technické schválenie podľa kapitoly III tejto smernice.

E – *O piatej prejudiciálnej otázke*

44. Piatu prejudiciálnu otázku predkladá vnútroštátny súd pre prípad, že by na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795, ako dôkaz ich súladu so smernicou 89/686 alebo so smernicou 89/106, smelo byť fakultatívne pripojené označenie CE. V tomto kontexte sa predovšetkým pýta, aký postup alebo postupy sa majú dodržať na určenie súladu vo

vzťahu k smernici 89/686/EHS alebo smernici 89/106/EHS.

45. So zreteľom na odpovede účastníkov konania na štvrtú prejudiciálnu otázku odpovedali na piatu prejudiciálnu otázku iba žalované. Pritom v zásade opakujú svoje stanovisko, že na predmetné kotviace zariadenia podľa smernice 89/106 smie byť pripojené označenie CE, ak preň bolo udelené európske technické schválenie podľa kapitoly III tejto smernice.

F – *O šiestej prejudiciálnej otázke*

46. Šiestou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa EN 795 má považovať vo vzťahu ku kotviacim zariadeniam triedy A1, ktoré upravuje, za právo Spoločenstva, ktoré môže vykladať Súdny dvor.

47. Žalobkyne vo vnútroštátnom konaní a belgická vláda na túto otázku odpovedajú kladne. Žalované vo vnútroštátnom konaní, holandská vláda a Komisia na ňu odpovedajú záporne.

48. Žalobkyne uvádzajú, že EN 795 bola vypracovaná na základe poverenia Komisie, a preto má byť v zmysle článku 234 ES posudzovaná ako akt Komisie, ktorý je preskúmateľný Súdnym dvorom.

49. Belgická vláda zdôrazňuje, že jednotné normy by boli z poverenia Komisie vypracované súkromnoprávnymi inštitúciami. Okrem toho je to práve Komisia, ktorá podľa článku 5 ods. 4 smernice 89/686 uverejňuje správy o jednotných normách v úradnom vestníku. Keďže smernica v tomto zmysle odkazuje na jednotné normy, treba ich považovať za súčasť práva Únie.

50. Podľa názoru žalovaných EN 795 nezahŕňa nijakú jednotnú normu na predmetné kotviace zariadenia. Vo vzťahu k týmto zariadeniam nemôže byť teda EN 795 považovaná za právo Únie.

51. Holandská vláda tiež považuje zaradenie EN 795 do práva Únie vo vzťahu ku kotviacim zariadeniam triedy A1 za vylúčené už preto, lebo táto norma neplatí vo vzťahu k takýmto kotviacim zariadeniam ako jednotná norma.

52. Komisia predovšetkým zdôrazňuje, že EN 795 bola ako jednotná norma uverejnená

v *Úradnom vestníku Európskej únie* s odkazom na to, že toto uverejnenie sa netýka ochranných pomôcok triedy A, C a D, a že teda pri týchto ochranných pomôckach nie je možné vychádzať z toho, že vyhovujú smernici 89/686.[10] Z toho vyplýva, že EN 795 je vo vzťahu k uvedeným kotviacim zariadeniam triedy A1 dobrovoľnou technickou špecifikáciou, ktorá nemá žiadny zvláštny vzťah k normatívom práva Spoločenstva. Komisia k tomu dodáva, že Súdny dvor má podľa článku 234 ES právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o otázkach, ktoré sa týkajú platnosti a výkladu aktov orgánov Európskej únie a Európskej centrálnej banky. Keďže európska norma sa v zmysle tohto predpisu nemôže považovať za akt orgánov Európskej únie, Súdny dvor nie je príslušný takéto normy vykladať.

G – *O siedmej a ôsmej prejudiciálnej otázke*

53. V prípade, že Súdny dvor deklaruje svoju príslušnosť vykladať EN 795 vo vzťahu ku kotviacim zariadeniam triedy A1 v zmysle tejto normy, vnútroštátny súd svojou siedmou a ôsmou prejudiciálnou otázkou žiada o objasnenie, akým spôsobom majú byť skúšky statickej a dynamickej pevnosti týchto kotviacich zariadení, ktoré norma predpokladá, vykonané. Pri tom sa vnútroštátny súd najmä pýta, či tieto testy vykonané za predpokladaných podmienok použitia (siedma prejudiciálna otázka) musia byť vykonané pri dodržaní výrobcom stanovených obmedzení použitia (ôsma prejudiciálna otázka)

54. Žalované vo vnútroštátnom konaní, holandská vláda a Komisia považujú siedmu a ôsmu prejudiciálnu otázku vzhľadom na odpoveď na šiestu prejudiciálnu otázku, ktorú navrhujú, za bezpredmetnú. V prípade, že Súdny dvor na tieto otázky napriek tomu odpovie, žalované vo vnútroštátnom konaní subsidiárne navrhujú, aby sa na siedmu otázku odpovedalo záporne a na ôsmu kladne.

55. Žalobkyne vo vnútroštátnom konaní, ako aj belgická vláda odpovedajú na siedmu, ako aj na ôsmu prejudiciálnu otázku kladne. Pritom zdôrazňujú, že vykonanie skúšky pri dodržaní obmedzení použitia je možné, len ak sú tieto obmedzenia akceptované povereným skúšobným miestom.

10 — Oznámenie Komisie z 12. februára 2000 uvedené v poznámke pod čiarou 6.

VII – Právne posúdenie

A – *Vo všeobecnosti*

56. Smernice 89/106 a 89/686 sledujú aproximáciu technických predpisov a noriem v oblasti stavebných výrobkov, resp. OOP. Patria medzi tzv. smernice nového prístupu, ktorými bola založená nová jednotiaca metóda pre technické predpisy a normy v oblasti európskeho práva týkajúceho sa výrobkov. [11]

57. Cieľom tohto nového prístupu na harmonizáciu technických predpisov bolo na jednej strane stanoviť jednotné technické predpisy a normy pre výrobky cestou úplnej harmonizácie, aby tým bola zaistená sloboda pohybu tovaru pre tieto výrobky. Na druhej strane sa malo predísť tomu, aby harmonizujúce opatrenia museli byť sústavne prispôsobované technickému pokroku alebo aby bolo obmedzované uvádzanie inovatívnych technických riešení na trh.

11 — Politické uznesenie sledujúce túto novú jednotiacu metódu v oblasti technickej harmonizácie prijala Rada svojou rezolúciou zo 7. mája 1985 o novej koncepcii v oblasti technickej harmonizácie a normalizácie [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 136, s. 1).

58. Aby mohli byť tieto dva hlavné ciele zosúladené, opiera sa nový prístup pri harmonizácii technických predpisov o tieto základné princípy:

1. Tvorca smernice stanovuje základné požiadavky, ktoré musia spĺňať výrobky podliehajúce smerniciam.

2. Komisia poverí súkromné normalizačné organizácie vypracovaním technických špecifikácií, ktoré spresnia všeobecné požiadavky smerníc.

3. Komisia uverejní technické špecifikácie vypracované súkromnými normalizačnými organizáciami ako jednotiace normy v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

4. Dodržiavanie a použitie jednotiacich noriem výrobcom je dobrovoľné. Nemajú obligatórnu povahu.

5. Platí vyvrátiteľná domnienka, že výrobky, ktoré sú v súlade s jednotiacimi normami, spĺňajú aj základné požiadavky príslušných smerníc.

59. Základné požiadavky na výrobky stanovené v smerniciach nového prístupu sa vzťahujú spravidla na bezpečnosť, ochranu zdravia, životného prostredia alebo spotrebiteľa. V smernici 89/686 sú tieto požiadavky na výrobky obsiahnuté v prílohe II.

60. Smernica 89/106 sa od tohto „nového prístupu" odchyľuje v tom rozsahu, že neobsahuje nijaké priame požiadavky vo vzťahu k stavebným výrobkom, ale v prílohe I stanovuje podstatné požiadavky použiteľné na stavby. [12] Tieto podstatné požiadavky sa prejavujú na stavebných výrobkoch v tom zmysle, že musia pripúšťať, aby stavby, v ktorých sú zabudované, spĺňali podstatné požiadavky uvedené v prílohe I smernice 89/106.

61. Súkromné normalizačné organizácie, ktoré môžu byť poverené vypracovaním technických špecifikácií, sú Európsky výbor pre normalizáciu (CEN [13]), Európsky výbor pre normalizáciu v elektrotechnike (CENELEC [14]) a Európsky inštitút pre telekomunikačné normy (ETSI [15]).

62. Smernice nového prístupu predvídajú spravidla aj označenie CE. Týmto označením sa potvrdzuje, že označený výrobok spĺňa všetky požiadavky týkajúce sa výrobku v smerniciach nového prístupu. [16] Ak sa na výrobok vzťahuje smernica 89/106, označenie CE potvrdzuje, že stavby, v ktorých je zabudovaný, spĺňajú podstatné požiadavky vymenované v tejto smernici. [17]

63. Okrem toho väčšina smerníc nového prístupu predvída aj záväzok výrobcu predkladať pri uvádzaní výrobku na trh ES vyhlásenie o súlade. Toto vyhlásenie je v podstate sprievodný dokument, ktorý vo vzťahu k dozorným orgánom trhu potvrdzuje, že výrobok vyhovuje podstatným požiadavkám príslušných smerníc. Presný obsah tohto vyhlásenia je stanovený v príslušnej smernici.

B – *Prvá prejudiciálna otázka*

64. Prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvora pýta, či sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795

12 — Článok 3 ods. 1 smernice 89/106.

13 — Táto skratka znamená Comité européen de normalisation.

14 — Táto skratka znamená Comité européen de normalisation électrotechnique.

15 — Táto skratka znamená European Telecommunications Standards Institute.

16 — Pozri bod IB písm. a) prílohy rozhodnutia 93/465.

17 — Podľa toho významu označenia CE podľa článku 4 ods. 2 smernice 89/106 spočíva v tom, že sa ním potvrdzuje súlad s technickými špecifikáciami. Pozri k tomu: Langner, D., v Dauses, M.: *Handbuch des EU-Wirtschaftsrechts*, C. VI. Technische Vorschriften und Normen, bod 72 (24. doplnené vydanie, 2009).

určené na zabránenie pádom u osôb pracujúcich na plochých strechách vzťahuje výlučne smernica 89/106.

65. Táto otázka sa skladá z dvoch podotázok. Vnútroštátny súd sa na jednej strane pýta, či sa na kotviace zariadenia triedy A1 vzťahuje smernica 89/106. Ak bude odpoveď na túto prvú podotázku kladná, ďalej žiada o objasnenie, či sa tým na také kotviace zariadenia nutne už ďalšie smernice nového prístupu nevzťahujú.

66. Na druhú podotázku, či existencia pôsobnosti smernice 89/106 zásadne vylučuje použiteľnosť ďalších smerníc upravujúcich bezpečnosť výrobkov, je možné bez ďalšieho odpovedať záporne. To preto, lebo spoločný prístup na harmonizáciu technických predpisov a noriem v oblasti európskeho práva, vytvoreného tvorcom smerníc, sa zakladá práve na predpoklade, že na výrobok sa môže zároveň vzťahovať niekoľko smerníc nového prístupu, ktoré upravujú rôzne aspekty rovnakého výrobku. [18]

67. Na prvú podotázku, či sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 vzťahuje smernica 89/106, treba odpovedať s ohľadom na zvláštnu metódu regulácie a systematiku smernice 89/106.

68. Smernica 89/106 sa podľa článku 1 vzťahuje na výrobky, ktoré sú určené na trvalé zabudovanie v stavbách budov a diel stavebného inžinierstva a na ktoré sa vzťahujú podstatné požiadavky. Tieto podstatné požiadavky sú stanovené v prílohe I smernice a vzťahujú sa: 1. na mechanickú pevnosť a stabilitu stavieb, 2. na bezpečnosť v prípade požiaru, 3. na hygienu, zdravie a životné prostredie, 4. na bezpečnosť pri používaní, 5. na ochranu proti hluku, ako aj na 6. na hospodárenie s energiou a udržiavanie tepla.

18 — Pozri k tomu iba článok 2 ods. 2 písm. a) smernice 89/106, v ktorom je upravený význam označenia CE pre prípad, že výrobky podliehajú aj iným smerniciam pokrývajúcim iné aspekty. Pokiaľ upravujú dve smernice nového prístupu rovnaké aspekty toho istého výrobku, je možné, aby použiteľnosť jednej smernice viedla k nepoužiteľnosti ďalšej. Takéto pravidlo je obsiahnuté napríklad v článku 1 ods. 4 smernice 89/686. Pozri k tomu bod 94 týchto návrhov.

69. Metóda regulácie smernice 89/106 sa vyznačuje tým, že jej oblasť pôsobnosti je funkčne definovaná. Podľa článku 1 zahŕňa výslovne výrobky určené na trvalé zabudovanie v stavbách, ktoré sú užitočné alebo nutné na naplnenie jednej alebo viacerých podstatných požiadaviek na tieto stavby stanovených v prílohe I.

70. Na zodpovedanie otázky, či sa na uvedené kotviace zariadenia na ochranu proti pádu vzťahuje smernica 89/106, je teda potrebné objasniť, či tieto zariadenia sú spravidla trvalo zabudované do príslušných stavieb a či majú v rámci svojej funkcie prispievať k naplneniu požiadaviek opísaných v prílohe I.

71. Určenie, či predmetné zariadenia boli vyrobené na trvalé zabudovanie v stavbách, vyžaduje vecné posúdenie, ktoré prislúcha vnútroštátnemu súdu.

72. Pritom musí vnútroštátny súd najmä preskúmať, či demontáž alebo výmena predmetných kotviacich zariadení triedy A1 v zmysle EN 795 sú postupmi, ktoré vyžadujú stavebné práce. [19] Ak sú tieto kotviace zariadenia v rámci obvyklej inštalácie spojené so stavbou takým spôsobom, že ich odstránenie vyžaduje vykonanie stavebných prác, treba vychádzať z toho, že boli vyrobené na trvalé zabudovanie v stavbách.

73. I keď rozhodnutie o tom, či sú na demontáž alebo výmenu kotviacich zariadení triedy A1 v zmysle EN 795 potrebné stavebné práce, nakoniec prislúcha vnútroštátnemu súdu, opis týchto kotviacich zariadení v norme EN 795 obsahuje jasné znaky, že by to spravidla platilo i pre tento prípad. To preto, lebo z tejto normy vyplýva, že kotviace zariadenie triedy A1 zahŕňa „konštrukčné kotvenia“, ktoré sú navrhnuté na zaisťovanie na zvislých, vodorovných a šikmých povrchoch. [20] „Konštrukčné kotvenia“ v zmysle tohto predpisu sú prvky, ktoré sú súčasťou konštrukcie a ku ktorým možno pripevniť kotviace zariadenie alebo osobný ochranný prostriedok. [21] Keďže

19 — Pozri bod 1.3.2 vysvetľujúceho dokumentu č. 4 Bezpečnosť pri používaní, zverejneného v správe Komisie týkajúcej sa vysvetľujúcich dokumentov k smernici Rady 89/106/EHS (Ú. v. ES C 62, s. 106 a nasl.). Na tomto mieste sa najmä vysvetľuje, že trvalé zabudovanie výrobku znamená, že odstránenie takého výrobku znižuje úžitkovosť stavby a že jeho demontáž alebo výmena sú postupmi, ktoré vyžadujú stavebné práce. Odkaz na zníženú úžitkovosť stavby v prípade odstránenia výrobku v tejto súvislosti nemá väčší význam, pretože táto okolnosť sa ani tak netýka trvalého spojenia výrobku so stavbou, ale viac sa týka jeho funkčnej spôsobilosti na splnenie požiadaviek opísaných v prílohe I smernice 89/106.

20 — Bod 3.13.1.1 EN 795.

21 — Bod 3.5 EN 795.

demontáž takých kotvení vzhľadom na ich povahu vyžaduje za normálnych okolností stavebné práce, mohli by byť kotviace zariadenia, ktoré sú z nich zložené, spravidla považované v zmysle článku 1 smernice 89/106 za zariadenia vyrobené na trvalé zabudovanie v stavbách.

74. Na zodpovedanie otázky, či majú kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 vzhľadom na svoju funkciu prispievať k dosiahnutiu podstatných požiadaviek na stavby opísaných v prílohe I smernice 89/106, ponúka slovné znenie prílohy I iba skromnú oporu. Napriek tomu je priamo zrejmé, že v bode 4 prílohy I opísané požiadavky na „bezpečnosť pri používaní" stavieb predstavujú užitočné východisko na analýzu, či sa na predmetné kotviace zariadenia môže vzťahovať smernica 89/106.

75. Pod nadpisom v bode 4 prílohy I smernice 89/106 „Bezpečnosť pri používaní" je stanovené, že stavba musí byť navrhnutá a zhotovená tak, aby nebola zdrojom neprijateľného rizika nehôd počas užívania alebo takých udalostí, ako je skĺznutie, pád, zrútenie, vznietenie, zabitie elektrickým prúdom, poranenie pri výbuchu.

76. V tejto súvislosti zo spisu vyplýva, že predmetné kotviace zariadenia by mali poskytnúť ochranu pracovníkom, ktorí musia vykonávať opravné alebo údržbárske práce na streche alebo na prístrojoch odložených na streche, napríklad na vonkajšej jednotke klimatizačného zariadenia. V danom prípade vzniká otázka, či požiadavky na bezpečnosť pri používaní na stavbách stanovené v prílohe I smernice 89/106 zahŕňajú aj bezpečnosť pri vstupovaní na strechy.

77. Z doslovného znenia prílohy I smernice 89/106 nie je zrejmé, či uvedené požiadavky na bezpečnosť pri používaní majú zahŕňať aj bezpečnosť pracovníkov pri prácach na stavbách zvonku.

78. Z vysvetľujúceho dokumentu č. 4 Bezpečnosť pri používaní k smernici 89/106 [22] však jednoznačne vyplýva, že pojem „bezpečnosť pri používaní" v zmysle prílohy I smernice 89/106 by mal byť vykladaný extenzívne. Pod nadpisom „Vysvetlenie podstatnej požiadavky "„bezpečnosť pri používaní" je v bode 2 tohto vysvetľujúceho dokumentu objasnené, že bezpečnosť pri používaní v zmysle

22 — Vysvetľujúci dokument č. 4 Bezpečnosť pri používaní (uvedený v poznámke pod čiarou 19, s. 106 a nasl.). Podľa článku 3 ods. 3 smernice 89/106 budú podstatné požiadavky, stanovené v prílohe I, konkrétne formulované v takzvaných „vysvetľujúcich dokumentoch", ktorými sa vytvoria potrebné prepojenia medzi týmito podstatnými požiadavkami a požiadavkami na normalizáciu, požiadavkami pre hlavné smery na európske technické schválenie alebo uznanie iných špecifikácií v zmysle článku 4 ods. 5 tejto smernice. Článok 12 smernice 89/106 v tejto súvislosti okrem iného rozvádza, že vysvetľujúce dokumenty poskytujú konkrétnu formu podstatných požiadaviek uvedených v článku 3 a v prílohe I harmonizáciou terminológie a technických základní a označením tried alebo hladín pri každej požiadavke, ak je to nevyhnutné a ak to úroveň vedeckých a technických vedomostí umožňuje.

prílohy I smernice 89/106 sa vzťahuje na riziko, keď ľudia, ktorí sa zdržujú vnútri alebo v blízkosti stavieb, utrpia ťažké a priame poranenia tela.

79. Hoci z ďalších vysvetlení tohto dokumentu vyplýva, že rizikami úrazu, ktorým by sa malo zabrániť podstatnými požiadavkami na bezpečnosť pri používaní stavieb, sa predovšetkým myslia riziká vyskytujúce sa v rámci „normálneho“ používania stavby, [23] dokument takisto obsahuje v nie konečnom výpočte relevantných rizík aj druhy rizík, ktoré nevykazujú žiadny bezprostredný vzťah k užívaniu stavby ohrozenými osobami a dokonca môžu postihnúť osoby mimo predmetných stavieb. K naposledy menovanému druhu rizika patrí napríklad riziko zranení alebo smrteľných úrazov opísané v bode 3.3.2.1 nárazom odpadnutých predmetov, ktoré patria k stavbe.

80. S ohľadom na heterogénny výpočet druhov rizík a rizík, na ktoré sa vzťahuje „bezpečnosť pri používaní“ v zmysle prílohy I smernice 89/106, je tento pojem potrebné vykladať extenzívne. Preto môže podľa môjho názoru zahŕňať i bezpečnosť pracovníkov pri prácach na stavbe zvonku. [24]

81. So zreteľom na tieto konštatovania prichádzam k záveru, že kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 podľa ich funkcie môžu prispievať k naplneniu podstatných požiadaviek opísaných v prílohe I smernice 89/106.

82. V nadväznosti na vyššie uvedené by sa malo na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 sa vzťahuje smernica 89/106, ak boli vyrobené na trvalé zabudovanie v stavbách, ktoré zahŕňajú budovy, ako aj diela stavebného inžinierstva. Použiteľnosť smernice 89/106 v zásade nevylučuje použiteľnosť iných smerníc týkajúcich sa bezpečnosti výrobkov.

C – *Druhá prejudiciálna otázka*

83. Druhou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa na tieto kotviace

23 — Za vzorový príklad týchto druhov rizík je možné uviesť riziká „pády ukĺznutím“, „pády zakopnutím a potknutím sa“, ako aj „pády v dôsledku výškových rozdielov alebo nečakané pády“, ktoré sú opísané v bode 3.3.1.2 vysvetľujúceho dokumentu č. 4 (uvedeného v poznámke pod čiarou 19).

24 — V tejto súvislosti by nemalo byť nespomenuté, že zo zverejnenia názvu a príslušných údajov jednotných noriem v zmysle smernice 89/106 vyplýva, že od 1. novembra 2006 sa uplatňuje jednotná norma EN 516/2006 okrem iného aj na nástupné konštrukcie na strechu – strešné lávky, nášľapné plochy a stupne; pozri oznámenie Komisie z 12. februára 2000 v rámci implementácie smernice Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky (Ú. v. EÚ C 309, s. 1).

zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 vzťahuje smernica 89/686.

84. Podľa bodu 3.13.1.1 EN 795 obsahujú kotviace zariadenia triedy A1 „konštrukčné kotvenia“, ktoré sú navrhnuté na zaisťovanie na zvislých, vodorovných a šikmých povrchoch. „Konštrukčné kotvenia“ v zmysle tejto normy sú jednotlivé prvky, ktoré sú súčasťou konštrukcie a ku ktorým možno pripevniť kotviace zariadenie alebo osobný ochranný prostriedok. [25] Podstatnú súčasť kotviacich zariadení triedy A1 podľa toho tvoria kotvy, ktoré sa upevnia na stavebné zariadenie.

85. OOP v zmysle smernice 89/686 sú podľa jej článku 1 ods. 2 pododseku 1 zariadenia, ktoré sú navrhnuté na nosenie alebo držanie jednotlivcom. Keďže kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 nie sú vzhľadom na svoju povahu navrhnuté na nosenie alebo držanie jednotlivcom, je ich zaradenie ako OOP podľa článku 1 ods. 2 pododseku 1 smernice 89/686 zásadne vylúčené.

86. Zaradenie takých kotviacich zariadení medzi OOP podľa článku 1 ods. 2 pododseku 2 písm. a) až c) podľa môjho názoru takisto neuspeje z dôvodu predpokladu, že OOP sú navrhnuté na nosenie alebo držanie jednotlivcom.

25 — Bod 3.5 EN 795.

87. Podľa môjho názoru je zaradenie kotviacich zariadení triedy A1 medzi OOP podľa článku 1 ods. 3 smernice 89/686 zásadne vylúčené z toho istého dôvodu.

88. Podľa článku 1 ods. 3 smernice 89/686 sa každý systém dodaný na trh v spojitosti s OOP, určený na pripojenie k inému vonkajšiemu doplnkovému zariadeniu, považuje za neoddeliteľnú súčasť tohto vybavenia aj v prípade, ak nie je určený na permanentné nosenie alebo držanie v priebehu celej doby vystavenia sa nebezpečenstvu.

89. Žalobkyne v tejto súvislosti predovšetkým uvádzajú, že kotvy, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť kotviacich zariadení triedy A1 v zmysle EN 795, by mali byť zaradené ako systémy určené na pripojenie v zmysle tohto ustanovenia, ktorými je OOP pripevnené na stavbu.

90. Taká argumentácia nie je presvedčivá.

91. Vo svetle všeobecných cieľov článku 1 ods. 2 pododseku 1 smernice 89/686 môže kategória „systémy určené na pripojenie“ v zmysle článku 1 ods. 3 totiž zahŕňať iba veci hnuteľné, ktoré môžu byť užívateľmi nosené alebo držané. Táto analýza nachádza potvrdenie v znení článku 1 ods. 3, podľa ktorého nie je potrebné, aby bol systém na pripojenie

určený na permanentné nosenie alebo držanie v priebehu celej doby vystavenia sa nebezpečenstvu. Tým je prinajmenšom implicitne potvrdené, že aj také systémy určené na pripojenie môžu byť spravidla užívateľmi nosené alebo držané, takže v zásade musí ísť o veci hnuteľné.

92. V tejto súvislosti treba tiež odkázať na bod 3.1.2.2 prílohy II smernice 89/686, v ktorom sú stanovené základné požiadavky na OOP na predchádzanie pádom z výšok. Podľa tohto ustanovenia musia OOP určené na predchádzanie pádom z výšky alebo ich následkom zahŕňať bezpečnostné popruhy a systém určený na pripojenie, ktorý možno pripojiť k spoľahlivému fixnému bodu.

93. Keďže kotviace zariadenia triedy A1 by mali byť posudzované ako „spoľahlivé fixné body“, zatiaľ čo „spoľahlivé fixné body“ podľa bodu 3.1.2.2 prílohy II smernice 89/686 práve netvoria žiadnu časť OOP, predstavuje toto ustanovenie ďalšie potvrdenie správnosti určenia, že na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 sa smernica 89/686 nevzťahuje.

94. Nakoniec treba odkázať aj na článok 1 ods. 4 smernice 89/686, podľa ktorého sa táto smernica nevzťahuje na OOP, ktoré je zahrnuté v inej smernici s rovnakým cieľom, ako má táto smernica, pokiaľ ide o uvádzanie na trh, voľný pohyb tovaru a bezpečnosť. Ako som už uviedla v rámci odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, smernica 89/196 sa vzťahuje na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795, ak boli vyrobené na trvalé zabudovanie v stavbách. [26] V prípade, že by podľa názoru vnútroštátneho súdu v súvislosti s predmetnými kotviacimi zariadeniami išlo o poslednú uvedenú možnosť, vzťahovala by sa na ne smernica 89/106. Podľa článku 1 ods. 4 prvej zarážky by sa smernica 89/686 na ne nevzťahovala.

95. V nadväznosti na vyššie uvedené treba na druhú prejudiciálnu otázku odpovedať v tom zmysle, že na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 sa smernica 89/686 nevzťahuje.

D – *Tretia prejudiciálna otázka*

96. Treťou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvora v podstate pýta, či sa na kotviace zariadenie, na ktoré samotné sa smernica 89/686 nevzťahuje, napriek tomu táto smernica vzťahuje, ak je určené na

26 — Pozri bod 82 týchto návrhov.

spojenie s OOP, na ktoré sa vzťahuje smernica 89/686.

97. V tejto súvislosti poukazuje vnútroštátny súd najmä na bod 3.1.2.2 prílohy II smernice 89/686, podľa ktorej prvého odseku OOP určené na predchádzanie pádom z výšky alebo ich následkom musia zahŕňať bezpečnostné popruhy a kotviaci systém, ktorý možno pripojiť k spoľahlivému fixnému bodu. Podľa tretieho odseku bodu 3.1.2.2 musí výrobca v pokynoch špecifikovať príslušné informácie týkajúce sa požadovaných vlastností na spoľahlivý fixný bod.

98. Po bližšom posúdení sa teda tretia prejudiciálna otázka týka toho, či použitie pojmu „spoľahlivý fixný bod" v bode 3.1.2.2 prílohy II smernice 89/686 znamená, že aj skúška bezpečnosti takýchto fixných bodov má prebiehať v režime smernice 89/686.

99. Na túto otázku treba odpovedať záporne.

100. Predovšetkým treba poukázať na to, že znenie bodu 3.1.2.2 prílohy II smernice neobsahuje nijaké jednoznačné znaky na to, že by sa na fixné body, ku ktorým môžu byť pripojené OOP, mala vzťahovať smernica 89/686. Prvý odsek bodu 3.1.2.2 obsahuje iba ustanovenie, že OOP určené na predchádzanie pádom z výšky alebo ich následkom musia byť konštruované takým spôsobom, aby bolo možné ich pripojiť k spoľahlivému fixnému bodu. Posledný odsek obsahuje v tejto súvislosti náležitosti obsahu pokynov výrobcu, ktoré musia v danom prípade obsahovať aj informácie o vlastnostiach, ktoré musí vykazovať spoľahlivý fixný bod.

101. Podľa môjho názoru znenie bodu 3.1.2.2 prílohy II smernice 89/686 neobsahuje ani nič, čo by viedlo k záveru, že bezpečnosť fixných bodov určených na pripevnenie OOP, na ktoré sa vzťahuje smernica 89/686, má byť odteraz skúmaná i v rámci režimu smernice 89/686.

102. Tento záver potvrdzuje systematický výklad smernice 89/686. Pritom je potrebné zdôrazniť najmä to, že príloha II smernice 89/686 stanovuje iba základné požiadavky na bezpečnosť, ktoré musia OOP podľa článku 3 tejto smernice spĺňať, aby bolo chránené zdravie užívateľov a zaistená ich bezpečnosť. Príloha II sa nezaoberá otázkou, na ktoré výrobky sa vzťahuje smernica 89/686, ale skôr otázkou, aké požiadavky musia spĺňať výrobky, na ktoré sa vzťahuje smernica 89/686.

Príloha II sa teda zásadne netýka vecnej pôsobnosti smernice 89/686.

103. V nadväznosti na vyššie uvedené treba na tretiu prejudiciálnu otázku odpovedať v tom zmysle, že v rámci posúdenia, či osobné ochranné prostriedky, na ktoré sa vzťahuje smernica 89/686, spĺňajú základné požiadavky tejto smernice, nie je relevantná otázka, či kotviace zariadenia, ktoré môžu byť pripojené k týmto prostriedkom ochrany, je v podmienkach ich predpokladaného používania bezpečné.

E – *Štvrtá prejudiciálna otázka*

104. Štvrtou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či je možné na kotviace zariadenie triedy A1 v zmysle EN 795 fakultatívne pripojiť označenie CE ako dôkaz jeho súladu so smernicou 89/686 alebo smernicou 89/106, ak Súdny dvor dospeje k záveru, že na takéto kotviace zariadenie sa tieto smernice vôbec nevzťahujú.

105. Najskôr treba pripomenúť, že na prvú prejudiciálnu otázku sa má podľa môjho názoru odpovedať tak, že na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 sa smernica 89/106 vzťahuje, ak boli vyrobené na trvalé zabudovanie v stavbách. [27]

106. Pri zodpovedaní štvrtej prejudiciálnej otázky je potrebné vyzdvihnúť, že tak z hľadiska systematického, ako aj z hľadiska teleologického výkladu príslušných predpisov vyplýva, že na výrobky, na ktoré sa smernice 89/686 a 89/106 nevzťahujú, nesmie byť podľa týchto smerníc pripojené označenie CE.

107. V tejto súvislosti treba najprv odkázať na rozhodnutie 93/465, v ktorého prílohe v bode IB sú uvedené najdôležitejšie usmernenia na umiestnenie a používanie označenia CE. [28] Podľa týchto usmernení:

— označením CE sa potvrdzuje zhoda so všetkými povinnosťami, ktoré má výrobca na základe spoločenských smerníc,

27 — Pozri bod 82 týchto návrhov.

28 — Rozhodnutie 93/465 v podstate obsahuje požiadavky na tvorcu smerníc, aby vypracoval smernice nového prístupu. Všeobecné základné myšlienky obsiahnuté v bode IB prílohy na umiestnenie a použitie označenia CE sa preto odrazili aj v smerniciach nového prístupu, ktoré boli vydané po nadobudnutí platnosti tohto rozhodnutia. Okrem toho smernicou Rady 93/68/EHS z 22. júla 1993 (Ú. v. ES L 220, s. 1; Mim. vyd. 13/012, s. 173) boli zmenené aj dovtedy vydané smernice nového prístupu a v tomto ohľade prispôsobené.

hovoriacich o označení CE. [bod IB, písm. a)],

— označenie CE na výrobkoch značí, že fyzická alebo právnická osoba, ktorá umiestnila označenie, sa presvedčila, že výrobok zodpovedá všetkým smerniciam Spoločenstva a bol podrobený všetkým predpísaným procesom posudzovania zhody [bod IB, písm. b)],

— pokiaľ v technických zosúlaďovacích smerniciach nie je určené inak, musí byť každý výrobok, ktorý spadá pod smernice, označený značkou CE [bod IB, písm. e],

— členské štáty vydajú všetky potrebné vnútroštátne právne predpisy, aby bola zamedzená zámena alebo zneužitie označenia CE [bod IB, písm. l)].

108. Zo systematického pôsobenia týchto usmernení podľa môjho názoru vyplýva, že na výrobky môže byť pripojené označenie CE vtedy, keď sa na ne vzťahuje niektorá z technických zosúlaďovacích smerníc a keď spĺňajú tam uvedené požiadavky. [29]

109. Teleologický výklad príslušných ustanovení vedie k rovnakému záveru.

110. Zmyslom a účelom označenia CE je zaistiť slobodu pohybu tovaru pre označené výrobky. [30] Z tohto dôvodu obsahuje smernica 89/106, ako aj smernica 89/686 jasnú požiadavku, že členské štáty zásadne nesmú zakázať, obmedziť ani brániť pri umiestnení na trhu výrobkom s pripojeným označení CE. [31]

111. Označením CE sa v tejto súvislosti preukazuje príslušným národným úradom, že výrobok podľa názoru osoby uvádzajúcej ho na trh vyhovuje požiadavkám príslušných technických zosúlaďovacích smerníc. S ohľadom na jeho funkciu označenie CE predstavuje

29 — Pozri Wagner, G.: *Das neue Produktsicherheitsgesetz: Öffentlich-rechtliche Produktverantwortung und zivilrechtliche Folgen*. Diel I. BB 1997, s. 2489, 2497.

30 — Pozri bod 57 týchto návrhov.

31 — Článok 4 ods. 1 smernice 89/686. Článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 6 smernice 89/106.

predovšetkým označenie orientované na národné správne orgány. [32]

konkrétny výrobok. To by napokon škodilo aj ochrane spotrebiteľov. [33]

112. S ohľadom na toto všeobecné vytýčenie cieľa označenia CE by nedávalo nijaký zmysel, keby na výrobky, ktoré nepodliehajú smerniciam nového prístupu, mohlo byť pripojené označenie CE. Vo vzťahu k výrobkom, na ktoré sa nevzťahujú smernice nového prístupu, by pripojenie označenia CE jednoznačne neodôvodňovalo žiadny záväzok členského štátu uznať súlad tohto výrobku s plne harmonizovanou mierou ochrany. Označenie CE takých výrobkov by potom ťažko mohlo poskytnúť podiel na zaistení voľného trhu tovaru vo vzťahu k týmto výrobkom.

114. Z tohto dôvodu je v článku 30 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 [34], ktoré platí od 1. januára 2010, výslovne stanovené, že označenie CE sa umiestňuje iba na výrobky, na ktoré je jeho umiestnenie ustanovené osobitnými harmonizačnými právnymi predpismi Spoločenstva, a neumiestňuje sa na žiadny iný výrobok. [35]

113. Pripájanie označenia CE na výrobky, na ktoré sa nevzťahujú smernice nového prístupu, by navyše viedlo k veľkému zmätku, pretože v tomto prípade by už nebolo vôbec nebolo možné pochopiť, čo by bolo presne osvedčované pripojeným označením CE na

115. Vzhľadom na vyššie uvedené treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že na kotviace zariadenie triedy A1 v zmysle EN 795 nesmie

32 — „Klindt, T.: "Das Recht der Produktsicherheit: ein Überblick. In: *VersR.*, 2004, s. 296, 298. Pozri tiež van Rienen, W., Wasser, U.: *EG-Recht der Gas- und Wasserversorgungstechnik*. Bonn 1999, bod 139, ktoré zdôrazňujú, že význam označenia CE spočíva v tom, že národným dozorným úradom nad trhom preukazujú, že postup pri hodnotení súladu výrobku s podstatnými požiadavkami bol vykonaný podľa príslušných smerníc a výrobok je oprávnený v súlade s právom ES mať neobmedzený prístup na vnútorný trh a na uvedenie do prevádzky vo všetkých členských štátoch, pokiaľ nie je preukázaný opak. Pozri tiež Strübbe, K.: *Die Neuordnung des deutschen Konformitätsbewertungssystems*. Regensburg 2006, s. 120 a nasl.; Kapoor, A., Klindt, T.: „New Legislative Framework" im EU-Produktsicherheitsrecht – Neue Marktüberwachung in Europa?. In: *EuZW*, 2008, s. 649, 651.

33 — Skutočnosť, že odteraz je zohľadnená aj myšlienka ochrany spotrebiteľov v tejto oblasti, sa ukazuje okrem iného v odôvodnení č. 30 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 68/2008/ES z 9. júla 2008 o spoločnom rámci na uvádzanie výrobkov na trh a o zrušení rozhodnutia 93/465/EHS (Ú. v. EÚ L 218, s. 82). Na uvedenom mieste sa odkazuje najmä na to, že označenie CE by síce malo byť jediným označením zhody, ale že aj iné označenia môžu byť používané za predpokladu, že pomáhajú zlepšiť ochranu spotrebiteľa a nevzťahujú sa na ne harmonizačné právne predpisy Spoločenstva. Pozri tiež Lenz, C., Scherer, J.: Ist die Anbringung von Qualitätszeichen nationaler Prüfungsorganisationen neben CE-Kennzeichnungen zulässig? In: EWS, 2001. Príloha 3 k zväzku 11, s. 4 a nasl., ktorá označuje ochranu spotrebiteľov a užívateľov pred uvedením do omylu priamo v platnom rozhodnutí 93/465 ako vedľajší cieľ označenia CE.

34 — Ú. v. EÚ L 218, s. 30.

35 — Aj článok R11 prílohy I rozhodnutia č. 768/2008 v tejto súvislosti výslovne stanovuje, že pre označenie CE platia základné princípy podľa článku 30 nariadenia č. 765/2008.

byť pripojené označenie CE ako dôkaz jeho súladu so smernicou, ktorá sa naň nevzťahuje.

F – *Piata prejudiciálna otázka*

116. Piatu prejudiciálnu otázku položil vnútroštátny súd pre prípad, že by Súdny dvor pri zodpovedaní predchádzajúcich prejudiciálnych otázok dospel k záveru, že na predmetné kotviace zariadenia sa síce smernice 89/686 a 89/106 nevzťahujú, no napriek tomu môže na ne byť fakultatívne pripojené označenie CE podľa týchto smerníc.

117. Pre tento prípad sa vnútroštátny súd pýta, akým spôsobom by bolo treba na účel fakultatívneho označenia CE preskúmať, či kotviace zariadenia, na ktoré sa nevzťahujú smernice 89/686 a 89/106, spĺňajú predpoklady stanovené týmito smernicami.

118. Ako som už uviedla vyššie, fakultatívne použitie označenia CE je vylúčené. Tým je piata prejudiciálna otázka bezpredmetná. Preto sa ňou netreba ďalej zaoberať.

G – *Šiesta prejudiciálna otázka*

119. Šiestou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvora v podstate pýta, či ustanovenia a normatívy na kotviace zariadenia triedy A1 obsiahnuté v EN 795 možno považovať za súčasť práva Únie, ktoré môže byť vykladané Súdnym dvorom.

120. Kvôli správnemu porozumeniu tejto otázky treba zdôrazniť, že EN 795 stanovuje požiadavky a skúšobné metódy na kotviace zariadenia piatich rôznych tried, ktoré sú opísané písmenami A až E. Podľa tejto normy sú zaradené určité kotviace zariadenia do triedy A, prenosné dočasné kotviace zariadenia do triedy B, kotviace zariadenia, pri ktorých sa používa vodorovné pružné vedenie do triedy C, kotviace zariadenia, pri ktorých sa používajú vodorovné pevné kotviace koľajnice do triedy D a kotviace zariadenia, ktoré držia vlastnou váhou, do triedy E.

121. CEN prijala 29. marca 1996 EN 795 a 12. februára 2000 bola v rámci vykonávania smernice 89/686 Komisiou uverejnená ako harmonizovaná norma v zmysle tejto smernice. [36]. Jej oznámenie však obsahovalo výslovnú výhradu, že nebude zahŕňať prostriedky tried A (kotviace zariadenia), C (kotviace zariadenia, pri ktorých sa používa vodorovné pružné

36 — Oznámenie Komisie z 12. februára 2000, pozri poznámku pod čiarou 6.

vedenie) a D (kotviace zariadenia, pri ktorých sa používajú vodorovné pevné kotviace koľajnice) a že pri týchto zariadeniach teda nie je možné vychádzať z toho, že vyhovujú smernici 89/686.

122. S ohľadom na mimoriadnu okolnosť, že Komisia neakceptovala a neuverejnila v úradnom vestníku požiadavky a skúšobné metódy na kotviace zariadenia triedy A, obsiahnuté v EN 795 ako jednotnú normu v zmysle smernice 89/686, nie je možné vo vzťahu ku kotviacim zariadeniam triedy A1 EN 795 považovať za jednotnú normu v zmysle smernice 89/686. [37]

123. To znamená, že EN 795 treba považovať za harmonizovanú normu v zmysle smernice 89/686 len vo vzťahu ku kotviacim zariadeniam tried B a E. Vo vzťahu ku kotviacim zariadeniam tried A, C a D je potrebné ju zaradiť medzi neharmonizovanú normu technickej povahy, ktorá bola vydaná súkromnou normalizačnou organizáciou. [38] Už z tohto dôvodu treba na otázku vnútroštátneho súdu, či ustanovenia a normatívy na kotviace zariadenia triedy A1 obsiahnuté v EN 795 možno považovať za súčasť práva Únie, odpovedať záporne.

124. Z vyššie uvedených dôvodov treba na šiestu prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že na EN 795 nie je možné v súvislosti s kotviacimi zariadeniami triedy A1 v zmysle tejto normy nazerať ako na súčasť práva Únie vykladaného Súdnym dvorom Európskej únie.

H – *Siedma a ôsma prejudiciálna otázka*

125. Pre prípad, že by Súdny dvor deklaroval svoju príslušnosť vykladať EN 795 v súvislosti s kotviacimi zariadeniami triedy A1 v zmysle tejto normy, vnútroštátny súd sa svojou siedmou prejudiciálnou otázkou pýta, akým spôsobom treba vykonať touto normou predpokladané skúšky statickej a dynamickej

37 — Pozri Gambelli, F.: *Aspects juridiques de la normalisation et de la réglementation technique européenne*. Paris 1994, s. 17 a nasl., ktorý poukazuje na to, že európska norma je harmonizovaná norma vytvorená CEN, ktorá má určité znaky. Jedným z týchto znakov je, že európska norma vytvorená CEN bola prijatá Komisiou a následne uverejnená v úradnom vestníku.

38 — Pozri Jarass, H.: Probleme des Europäischen Bauproduktenrechts. In: *NZBau*, 2008, s. 145, 146, ktorý opisuje normy vydané európskymi normalizačnými organizáciami, ktoré neboli zadané alebo prijaté Komisiou, ako neharmonizované európske normy, ktoré predstavujú čisto odborné znalosti.

pevnosti kotviacich zariadení. Pritom sa vnútroštátny súd najmä pýta, či testy musia byť vykonané v podmienkach ich predpokladaného používania (siedma prejudiciálna otázka) a pri dodržaní výrobcom stanovených obmedzení použitia (ôsma prejudiciálna otázka).

126. Pretože na EN 795 podľa môjho názoru nie je možné vo vzťahu ku kotviacim zariadeniam triedy A1 nazerať ako na súčasť práva Únie vykladaného Súdnym dvorom Európskej únie, je siedma a ôsma prejudiciálna otázka bezpredmetná. Z tohto dôvodu sa netreba nimi ďalej zaoberať.

VIII – Návrh

127. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem Súdnemu dvoru, aby odpovedal na prejudiciálne otázky Rechtbank 's-Gravenhage takto:

1. Smernica Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 vzťahuje, ak boli vyrobené na trvalé zabudovanie v stavbách. Použiteľnosť smernice 89/106 v zásade nevylučuje použiteľnosť ostatných smerníc týkajúcich sa bezpečnosti výrobkov.

2. Smernica Rady 89/686/EHS z 21. decembra 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa osobných ochranných prostriedkov sa na kotviace zariadenia triedy A1 v zmysle EN 795 nevzťahuje.

3. V rámci posúdenia, či osobné ochranné prostriedky, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 89/686/EHS z 21. decembra 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa osobných ochranných prostriedkov, spĺňajú základné požiadavky tejto smernice, nie je relevantná otázka, či kotviace zariadenia, ktoré môžu byť pripojené k týmto prostriedkom ochrany, sú v podmienkach ich predpokladaného používania bezpečné.

4. Na kotviace zariadenie triedy A1 v zmysle EN 795 nesmie byť pripojené označenie CE ako dôkaz jeho súladu so smernicou, ktorá sa naň nevzťahuje.

5. Na EN 795 nie je možné v súvislosti s kotviacimi zariadeniami triedy A1 v zmysle tejto normy nazerať ako na súčasť práva Únie vykladaného Súdnym dvorom Európskej únie.